

ABONAMENTUL:

Pe un an . . . 28.— Cor.
Pe jumătate an 14.— „
Pe 3 luni . . . 7.— „
Pe o lună . . . 2.40 „
Pentru România și
străinătate:
Pe un an . . . 40.— franci.
Telefon
pentru oraș și interurban
Nr. 750.

ROMÂNUL

REDACȚIA

și ADMINISTRȚIA,
Strada Zrinyi Nrul 1/a
INSERTIUNILE
se primesc la admini-
stratie.
Mulțumite publice și Lov.
deschis costă șirul 20 fil.
Manuscrisurile nu se in-
napoiază.

In lumea viitoare.

— După sfârșitul războiului. —

Arad, 20 Martie.

În fața măcelului care a transformat la-
nurile cele mai fertile ale Europei într'un i-
mens cimitir lipsit de cruci și totuș prea pu-
țin încăpător în cadavre, cugetătorii practici
și visătorii incorrigibili se ciocnesc în con-
cepții prin prisme deosebite în cari văd lu-
mea viitoare.

Cei dintâi privind realitatea tristă a sân-
gelui care înroșește râuri și câmpii; cerce-
tând cauzele cari au deslănțuit cel mai crunt
dintre războaiele, pe cari le-a cunoscut când-
va omenirea; răsfoind în paginile istoriei tre-
cute a celor 3130 ani de război și numai 227
ani de pace în scurgerea de vreme, care se
marchează între anii 1496 înaintea erei creș-
tine și până la anul 1862 din era noastră; cu-
getătorii pacinici gândind și la veșnicele in-
terese economice și politice, cari au despărțit
și vor mai putea desparte încă în ciocniri
violente popoarele între ele, nu întrevăd după
războiul actual încă desarmarea generală și
nici vre-o autoritate hotărâtoare a cuvântului
pașnicei instituțiuni internaționale a tribuna-
lelor arbitrare.

După credința și părerile acestea, războiul
actual nu va fi cel din urmă și nici nu se va
începe cu el acea mult visată armonie defi-
nitivă între popoare, care să creeze inutili-
tatea gurilor de tun și a ascuțișului de săbii.

În acelaș timp, însă, visătorii pe cari nici
chiar spectacolul groaznic al măcelului gene-
ral nu a reușit să-i readucă la realitatea așa

de elocventă a situațiunei din prezent, își
făuresc cu gândul o lume viitoare alta, trăesc
cu speranța iluziilor de o clipă și întrevăd,
prin prisma totdeauna roză a oricărei lumi
închipuite, o trainică și definitivă pace ob-
ștească care nu va mai fi tulburată nici de bu-
buitul glasului de tun și nici de zăngănitul su-
gestiv al încrucișărilor de săbii. Cu alte cu-
vințe, desarmarea generală, pace și bună-
voire între oameni și între popoare.

Dacă în forma nouă a lumii viitoare e
posibil ca nici unii și nici ceilalți să nu gă-
sească confirmarea întreagă a chipului lor de
a gândi și de a vedea, de sigur însă că între
judecata rece a cugetătorilor și între iluziile visă,
torilor incorrigibili, trăiește în mințile și su-
fletele tuturor nădejdea în posibilitatea unei
situațiuni mijlocii, care să creeze după acest
război o lume viitoare cu o mai bună înțe-
legere a spiritului de dreptate socială și între
oameni și între popoare.

O prefacere va ieși fără îndoială din a-
ceastă cruntă conflagrațiune, o prefacere
care dacă nu va putea fi radicală, va aduce
însă o schimbare în bine, va face să dom-
nească un spirit de mai multă omenie, care
se va impune de altfel singur, tocmai din
pricina atâtor suferințe de cari se resimte o-
menirea în cursul tristei experiențe a războiu-
lui actual.

Amintirea suferințelor acestora, cari se
vor uita foarte cu greu, va fi sfetnicul și că-
lăuza cea mai prudentă și mai înțeleaptă în
înjghebarea nouă a lumii de mâne.

Politica Bulgariei

în fața evenimentelor din Atena.

Sofia, 28 Februarie v.

Evenimentele din Grecia au fost urmărite
cu o deosebită încordare în cercurile oficiale și
politice bulgare.

Încă în ajunul celui de-al doilea consiliu de
coroană, ministrul de justiție bulgar declarase
că Bulgaria va păstra atitudinea ce și-a im-
pus încă dela începutul războiului și afirma că
oricare va fi rezultatul conferințelor de sub pre-
ședinția regelui Constantin, guvernul bulgar
își va menține punctul său de vedere.

Declarațiunile ministrului de justiție au fost
comentate în senzul că guvernul bulgar era în-
cunostintat de intențiunile cercurilor conducă-
toare superioare din Grecia și demisiunea gu-
vernului Venizelos a venit să confirme această
părere astăzi devenită publică.

Consiliile de coroană dela Atena enervaseră
unele cercuri politice din Sofia și rezultatul lor
era așteptat cu nerăbdare.

Se spunea în aceste cercuri că dacă Grecia
va ieși din neutralitate, Bulgaria nu va putea
păstra atitudinea ei de pasivitate, ci dimpotrivă
să intre odată cu vecina ei în orbita triplei în-
telegeri.

Cercurile din apropierea guvernului soco-
teau însă necugetată această propagandă care
se încerca a doua-oară de partidele de opoziție
cari urmăreau o criză de guvern și la Sofia.

O confirmare a acestei propagande o con-
stituie dealtfel și desmintirea pe care ministrul
bulgar la Roma a dat-o știrilor franceze, că o
apropiată criză de guvern se va produce în
Bulgaria.

D. Rizof, ministru bulgar la Roma, a afir-
mat dimpotrivă că Bulgaria va menține neutra-
litatea sa riguroasă și absolută.

De altfel demisiunea guvernului Venizelos
este prezentată de guvernamentalii bulgari ca

Clipe.

I.

Azi dimineată.

Pământul pare un sicriu

Și soarele un disc de ceară

Și nici un glas nu înfloare

Tăcerea-enormului pustiu,

Doar vântu 'n glas de parastas

Vuiri din depărtări trimite...

...Dorm zările încremenite

Pare că-al morții trist popas...

Așa va fi când rostul lumii

— Un vis trumos — s'a destrăma

Zdrobindu-vă cu moartea sa

Pe voi drumeti.... uscate mumii.

O. Hulea.

Rănitul.

De Al. Ciura.

Trenul se opri în gară și un ofițer se coborî,
dibuiind pe treptele vagonului, sprijinindu-se pe
o cârjă.

Era slăbit; mustățele tunse scurt și fața
proaspăt rasă scoteau și mai mult la iveală pa-
loarea lui de mort.

Trecu pe lângă șeful de gară și pe lângă al-
ții, cari nu-l recunoscuseră. Li observă numai cu
coada ochiului, cum îl privesc, cu un aer de ad-
mirație pentru pasul lui sovăitor și pentru deco-
rația de aur, ce-i atârna de piept.

Birjarul se înghesuiau, oferindu-i trăsura.
El se opri o clipă și strigă pe unul:

— Niculae. Hai și mă du!

Birjarul își ridică, cu sfială, căciula, se re-
pezi la geamantan, apoi rămase de-odată, cu
ochii căsați, recunoscându-l.

— Sărut mâna, domnule doftor! Bine, că
te-a adus Dumnezeu acasă în pace.

Apoi, când se urcă în birjă, el spuse, cu
glas înduioșat:

— A slăbit domnu avocat puțin.... dar va
da Dumnezeu să se întrame iar....

Și plesni cu biciul între cai.

Ofițerul își trase chipul pe ochi, să nu-l re-
cunoască nimeni și avu un zimbet de satisfacție,

când cunoscuții lui își întorceau mirați privirea
în urma birjei, fără să-l recunoască....

Trecură patru luni de când părăsise acest
târgușor, în care își petrecuse copilăria și se
luptase cu atâtea năcazuri, până să-și ia diplo-
ma de avocat.

Și-acum nu-l recunoștea nimeni. I se părea
că se înapoiază într'un loc cu totul străin, pe
care abia-l văzuse vr'odată, în goana trenului.

Birjarul opri în fața cancelariei, îi aduse
geamantanul și rămase apoi, cu căciula în mâ-
nă, așteptând bacșișul.

— Măi Niculae — zise ofițerul — să-mi faci
puțin foc în camera de dincolo, și să nu cu-
tezi să spui cuiva, că am sosit, că-ți crep capul
în două, cu sabia. Măne poți să vorbești, dar
azi, dacă te scapă gura, să știi, că ai pățit-o!

Li dete un zlot; își descinse sabia, asvâr-
lind-o pe otoman și intră în birou, oprindu-se
în prag.

Ce desordine!

Vrafuri de acte stau trântite peste olaltă pe
cele două mese; învelișul de tinichea al mașinei
de scris era năpădit de colb. Calendarul de
părete sta atârnat într'un ungher, cu filele în-
gălbenite și nerupte dela data plecării: „25
August”.

Câtă vreme s'a scurs de atunci!

De câteori i-a suierat moartea pe la urechi!

un succes al politicii moderate dusă de guvernul Radoslavof care a marcat atitudinea cea mai potrivită statului în împrejurările grele de astăzi.

Politica îndrăzneată a lui Venizelos și asigurarea sa în orbita triplei înțelegeri este prezentată în lumina nesimpatică a actelor necugetate pe cari opoziția bulgară le-a încercat prin cunoscutele declarațiuni ale dlui Malinof.

Este lucru cert astăzi că pozițiunea guvernului bulgar s'a întărit și influența germană a căpătat un nou teren de activitate mai larg în cercurile cari observă o expectativă pronunțată.

Schimbarea guvernului grec și constituirea celui nou sub președinția dlui Gunaris — bărbat politic de seamă — fără urmările la cari se așteptau partizanii triplei înțelegeri a produs deocamdată o calmare în cercurile politice bulgare.

Prezența lui Zographos la ministerul afacerilor străine e de natură însă a neliniști cercurile cari urmăresc o înțelegere cu Grecia — știut fiind legăturile noului ministru cu Venizelos, un dușman declarat al Bulgariei.

Înăsprirea relațiilor greco-bulgare datorită politicii lui Venizelos a legat Bulgaria de Turcia printr-o alianță defensivă, care nu se pune în aplicare decât în cazul atacării Bulgariei de către Grecia.

Neutralitatea Bulgariei față de Turcia și asigurarea granițelor ei din partea aceasta — era prețul acestei alianțe din partea imperiului turc.

De aceea s'au și produs declarațiunile oficiale bulgare, cari asigurau că Bulgaria va menține neutralitatea sa în cazul unui război turco-grec.

Noul guvern grec a anunțat păstarea unei neutralități leale și declarația aceasta a produs o vădită mulțumire în cercurile guvernamentale de aci.

Pentru un timp oare-care este deci asigurată posibilitatea oricărui conflict cu Grecia și aceasta prezintă ca un nou succes al diplomației germane care a făcut din Bulgaria o pană germanică în inima Balcanilor, servind interesele superioare ale dublei alianțe.

La Sofia rolul covârșitor pe care-l joacă Bulgaria este conștient — și, deocamdată, cercurile ruse se văd puse într-o situație dificilă.

În orice caz Bulgaria și Turcia joacă o carte primejdioasă, dar politica aceasta este prezentată ca singura care poate salvagarda interesele ei naționale, atât de opuse Serbiei și Greciei.

În legătură cu cele de mai sus se pune și întrebarea tentativelor sârbo-bulgare cari n'au reușit să ducă opera la bun sfârșit, cu toate intervențiile triplei înțelegeri la Sofia.

Cronica imparțială al evenimentelor din capitala Bulgariei prezintă mai sus, în stadiul lor actual, faptele demne de remarcă. Cu această mențiune și cu promisiunea de a reveni transmit această corespondență.

(„Mișcarea”).

Ibanef.

Jertfa Românilor pentru tron și patrie!

Lista soldaților Români din comuna UZDIN, comitatul Torontal (Bănat), pe câmpul de luptă.

Damaschin Barbu, 42 ani
Todor Doclean, 42 ani
Petru Tăran, 42 ani
George Cocora, 42 ani
Nicolae Măran, 42 ani
Adam Rista, 42 ani
Matei Subu, 42 ani
Petru Petruțiu, 42 ani
Costa Spariosu, 41 ani
10 Adam Boeriu, 41 ani
Iovan Bosica, 41 ani
Simion Bulic, 41 ani
Simion Demenescu, 41 ani
George Lifa, 41 ani
Adam Demenescu, 41 ani
Adam Oprea, 41 ani
Simion Petroi, 41 ani
Ioan Ignea, 40 ani
Nicolae Cocora, 40 ani
20 Moise Serbu, 40 ani
Adam Stoia, 40 ani
Iovan Todor, 40 ani
Adam Barbu, 40 ani
Adam Bulic, 40 ani
Todor Brenca, 40 ani
Adam Motorojescu, 40 ani
Adam Frentiu, 39 ani
Adam Germeneantiu, 39 ani
Petru Mezin, 39 ani
30 Ilie Miclea, 39 ani
George Motorojescu, 39 ani
Iovan Obadean, 39 ani
Constantin Onciu, 39 ani
Pavel Puia, 39 ani
Iovan Socarda, 39 ani
Dimitrie Neda, 39 ani
Ilie Puia, 39 ani
Petru Toager, 39 ani
Petru Bosica, 39 ani
40 Pavel Milovan, 39 ani
Ioan Puia, 39 ani
George Ardelean, 38 ani

Pavel Bulic, 38 ani
George Dalea, 38 ani
Pavel Linția, 38 ani
Ioan Neagu, 38 ani
Ioan Selea, 38 ani
Ioan Vasilie, 38 ani
Iosif Dalea, 38 ani
50 Adam Bagiu, 38 ani
Iosim Făra, 38 ani
Pavel Groza, 38 ani
Costa Lupu, 38 ani
Simion Măndrea, 38 ani
Dr. Pavel Obadean, locotenent, 38 ani
Procopiu Bagiu, 37 ani
Pavel Barbu, 37 ani
George Doclean, 37 ani
Ioan Dolama, 37 ani
60 Pavel Giurca, 37 ani
Gruia Samoilă, 37 ani
Crăciun Mezin, 37 ani
Petru Pălean, 37 ani
Gligorie Rista, 37 ani
Iosif Socarda, 37 ani
Vasilie Suboni, 37 ani
Moise Tăran, 37 ani
Ioan Părvu, 37 ani
Vasilie Nicodin, 37 ani
70 Ioan Neda, 37 ani
Iosif Onciu, locotenent, 37 ani
Constantin Bagiu, 37 ani
Ioan Crețiu, 37 ani
Petru Frentiu, 37 ani
Petru Giura, 37 ani
Iovan Mezin, 37 ani
Ioan Mezin, 37 ani
David Milos, 37 ani
Adam Petroi, 37 ani
80 Trăită Suboni, 37 ani
Ioan Spariosu, 37 ani
Simion Tăran, 36 ani
Adam Dregiciu, 36 ani
Gligor Cârșovan, 36 ani

Prin câte suferințe supraomenești s'a strecurat el!

Deschise cassa wertheimiană — și rămase, plăcut surprins, de cutia cu țigarete, pe care i-o trimisese o dsoară dragută, în clipa plecării. O uitase într'un scrin al casei, și de câteori nu-și aduse aminte de cutia aceasta — și de trimițatoarea ei — în zilele grele, când tutunul era pe sfârșite și n'afra nicăiri, nici măcar o țigară, cât de ordinară.

Aprinse o țigaretă, potrive samovarul pentru ceai, plimbându-se prin birou, încât îl îngăduia piciorul cel rănit.

Apoi se așază la geam, privind, de după perdele, cum treceau cunoștințe de a lui, urmându-și viața lor tihnită și uniformă din provincie.

Luă ceaiul și după ce spuse birjarului, încă odată, să păstreze taina, trecu în dormitor.

Aici era și mai pustiu.

Nici nu îndrăzni să răscolească patul, ci se întinse pe otoman și adormi în curând, ca mort.

Când se pomeni, era seară.

Pe-o clipă stete la îndoială, să mai meargă la birt, să ia masa, ori să rămână așa, lungit pe divan, până dimineața.

Se hotărî, în sfârșit, să meargă.

Aprinse lumânarea, își făcu toaleta și când se opri în fața oglinzii — nu-și putu suprima un surâs.

Își amintea de barbierul cu care se întâlnise în urmă, după două luni petrecute în șanturi.

Își pusese de gând atunci, să nu privească în vre-o oglindă, dar nu s'a putut reține. Și rămase, cu ochii speriați, când oglinda barbierului îi arătă chipul unui moșneag cu barbă lungă și albă...

Și el avea abia 35 de ani!

Acum părea mai întinerit, cum era ras de curând și tuns mărunț, deși fire argintii îi străluceau, tot mai stăruitor, pe la temple.

Încinse sabia și plecă spre hotel, sprijinindu-se de cârjă.

Când intră, observă, într'un ungher, obisnuita companie de ferbliști și calabriști, dar se făcu că nu-i vede, și se așază la o altă masă.

Chelnărul îl recunoscu cel dintâi, când comandă un pahar cu bere și ceru lista de bucate.

— Să trăiți, domnule doctor!

Cartoforii săriră, ca electrizați, de la masa verde, și grăbiră la el, strângându-i mâna, îmbrățișându-l.

Intr-o clipă, mesele se aliniară; prietenii hotărâră să ia masa cu viteazul sosit de pe câmpul de luptă — și trimiseră, în ascuns, vorbă acasă, să vină și cocoanele, după cină.

Țiganii se strecurau unul câte unul, pe la ușă, pășind în vârful degetelor, scoțându-și vioarele și acordându-le...

Se încinse o petrecanie în toată rânduiala, poate tocmai pentru motivul, că era improvizată.

Prietenii se întreceau, care mai de care, să distreze pe noul venit, cu știrile cele mai proaspete, cu toate nimicurile, ce credeau, că l'ar fi putut interesa.

Și el asculta, buimăcit de atâta dragoste, ce îl împrejmuia, zimbând distrat, simțind în adâncul sufletului, o adâncă plictiseală.

În sufletul lui se limpezia un mare adevăr, de care rămase dureros surprins. Vedeă acum — abia acum — enorma distanță dintre el și societatea ce-l înconjura. Toți acei prieteni, tovarăși nedespărțiți de chefuri — i se păreau acum așa de comuni și de nepăsători, în insistența lor de a-l distra. Vedeă mutrele lor rumene și înfățișarea lor trândavă, de oameni sătui și fără gânduri... Ei conveniau zilnic la aceleași halbe de bere, jucau cărți, la aceeași masă, dela două ore după amiază, până seara, și adese până în zori de zi... Consumau cafelele, una după alta, beau vin și fumau țigarete, până-și făceau gâtjeul horn. Și, în cealaltă zi, începeau povestea da capo!

Oamenii aceștia bine hrăniți, cari rideau așa de sgomotos după al doilea pahar de vin, nu aveau nici un gând, nici o preocupare mai înaltă. Se strecurau prin viață, cu ochii închiși, cu stomacul ghiftuit, fericiți de a-și face digestia...

De unde să-și poată da ei seamă, de suferințele, ce le-a îndurat pe câmpul de luptă?

Ei s'ar fi prăpădit în cea dintâi noapte, petre-

- Pavel Crețiu, 36 ani
 Todor Cojocariu, 36 ani
 Adam Măran, 36 ani
 Avram Miclea, 36 ani
 George Neda, 36 ani
 90 Pavel Onciu, 36 ani
 Iova Onciu, 36 ani
 Iosif Puia, 36 ani
 Eremie Sămanțiu, 36 ani
 Iosif Sămanțiu, 36 ani
 George Stoia, 36 ani
 Iova Giura, 36 ani
 Adam Barbu, 36 ani
 George Cocora, 36 ani
 Ioan Lifa, 36 ani
 100 Iosif Miclea, 36 ani
 Mihăila Nicodin, 36 ani
 Ioan Obadean, 36 ani
 Filip Spariosu, 36 ani
 Pavel Stan, 36 ani
 Pavel Tăran, 36 ani
 Trifu Vasilie, 36 ani
 Gligor Bercea, 36 ani
 Ioan Beșlia, 36 ani
 George Boeriu, 36 ani
 110 Pavel Bojin, 36 ani
 Ioan Bosica, 36 ani
 Trifu Crețiu, 36 ani
 Trifu Lupulescu, 36 ani
 Isac Șoșdean, 36 ani
 Dr. Dușan Spariosu, sublocotenent, 36 ani
 Vasilie Bălan, 35 ani
 Moise Brenca, 35 ani
 Ioan Bojin, 35 ani
 Ioan Bura, 35 ani
 120 Vasilie Cârnea, 35 ani
 Ioan Gertinișan, 35 ani
 Todor Giura, 35 ani
 Ioan Grosu, 35 ani
 Ioan Lupulescu, 35 ani
 George Lupu, 35 ani
 Iova Măran, 35 ani
 Ioan Mezin, 35 ani
 George Murgu, 35 ani
 Simion Onciu, 35 ani
 130 George Petroî, 35 ani
 Adam Puia, 35 ani
 George Puia, 35 ani
 Ioan Puia, 35 ani
 Adam Puia, 35 ani
 Gligor Spariosu, 35 ani
 Petru Spariosu, 35 ani
 Todor Stoia, 35 ani
 Isac Toagier, 35 ani
 140 Pavel Veresan, 35 ani

(Va urma)

Pentru cucerirea Stambulului.

Aliații vor debarca trupe numeroase.

Din Roma se anunță că ziarul „Tribuna” a primit din Londra detalii importante asupra marelui expediții a triplei-înțelegeri împotriva Turciei. Este vorba de debarcarea în Galipoli a unei armate de 150.000 de soldați Francezi și Englezi.

În Algeria așteaptă 110.000 Francezi. O parte din aceștia au și fost imbarcați. 40.000 de Austrieni și Indieni așteaptă să plece din Alexandria deoarece nu mai sunt necesari pentru apărarea canalului Suez.

În același timp Rușii au intenția să debarce 20.000 de soldați la nord-vest de Bosfor. Se speră că în acest chip se va da Turciei o lovitură de moarte atacând Constantinopolul de pe uscat, dela apus și răsărit și de pe apă.

Din Londra se telegrafiază că aliații au recunoscut necesitatea de a se îmbina operațiunile navale în Dardanele cu o acțiune pe uscat.

Criticii militari englezi socotesc că numai așa se vor forța strâmtoările și se va da o lovitură hotărâtoare Turciei. S-a decis deci ca un corp de expediție, compus din 150.200 de Anglo-Francezi să fie trimis împotriva forțelor turcești concentrate în Turcia, în peninsula Galipoli și în împrejurimile Constantinopolului. Însă contingentul cel mai însemnat din partea aliaților va fi alcătuit de Rusia.

În adevăr, precum am anunțat de câteva zile, Rușii concentrează între Odesa și Sebastopol 200.000 de oameni cari vor debarca pe țărmul Traciei, la nord-vestul Bosforului, fiind sprijiniți de flota din Marea-Neagră, care a fost de curând întărită cu armamente și tunuri trimise de Japonia.

Războiul.

Telegrame oficiale.

Biroul telegrafic ungar ne trimite spre publicare următoarele telegrame oficiale:

În Carpați în regiunea Lupkow și Smolnik se dă o vie luptă de artilerie.

Atacul Rușilor pornit noaptea pe înălțimile ce se găsesc spre sudvest dela Baligrod le-am respins după un scurt schimb de foc.

După amiazi forțe mai numeroase ale dușmanului ne-au atacat pozițiunile spre nord dela trecătoarea Ujoc. Atacurile aceste le-am res-

pins și ieri, tot așa ca și în 14 c., cauzându-i mari pierderi dușmanului.

Pe frontul din Galitia sudostică s'au dat înainte de amiazi lupte desparate. Atacurile numeroase ale dușmanului îndreptate de data aceasta împotriva centrului și a aripei noastre din stânga s'au prăbușit pretutindeni în urma vigurosității și tenacității bravelor noastre trupe. Dușmanul a avut pierderi foarte mari. Câmpul de atac e acoperit cu morți. Am desarmat și am făcut prizonieri 5 ofițeri și 5000 soldați ai dușmanului.

Pe frontul din Galitia occidentală și din Polonia nu e nici o schimbare.

Berlin. — Dela cartierul principal german se anunță: Pe câmpul de război occidental: În Champagne au eșuat iarăși două atacuri parțiale ale dușmanului, spre nord dela Le Mesnil și spre sud dela Beau Sejour. Am făcut prizonieri 2 ofițeri și 70 soldați. Dușmanul respins, s'a retras în pozițiunile lui, având mari pierderi în urma focului nostru eficace.

Spre sudost dela Verdun Francezii au avansat în mai multe puncte. Pe câmpia Veuve i-am respins. La marginea ostică a înălțimei Maas lupta continuă.

Pe câmpul de război oriental: La Memel situația încă nu s'a limpezit. Se pare că detașamente rusești mai slabe au pătruns în Memel. Ne-am îngrijit de contramăsuri.

Între Pissek și Orzye, precum și spre nordost și vest dela Prasnis am respins toate atacurile rusești, cauzându-i în parte mari pierderi dușmanului.

Spre sud dela Vistula situația nu s'a schimbat.

Constantinopol. — Dela cartierul principal otoman se anunță: La orele 11 și jumătate înainte de amiazi 11 cuirasate dușmane au deschis focul împotriva bateriilor din Dardanele. La orele 2 și jumătate o parte din cuirasate s'au retras din fața focului nostru continuând bombardarea în intervaluri mari până la orele 5 după amiazi 8 cuirasate. Afară de crucișătorul cuirasat francez Bouvet s'a scufundat și un torpilor dușman. Un cuirasat englez, tip Irresistible, a fost făcut incapabil de luptă, iar un vas, tip Cornwall a suferit avarii și s'a văzut constrâns să se retragă din linia de foc.

Dardanelele nu vor cădea nici peste șase luni.

Sofia. — După știrile pozitive, ce le are ministerul de război al Bulgariei, operațiunile flotei aliate în Dardanele vor întâmpina piedeci foarte anevoie de trecut. Intrarea în marea de Marmara este cu desăvârșire închisă prin șleपुरi scufundate și minate, prin cantități e-

cută în șanturile înghețate; ar fi rupt la fugă nebună, când ar fi auzit cele dintâi bubuituri de tun! D'apoi atacurile cu baioneta? Care din acești stâlpi de cafea le-ar fi putut suporta? A, cât îi erau de nesuferiți în clipa aceea!

O sticlă de șampanie pocni, la spatele rănitului, ca un pistol.

Prietenii riseră, când îl văzură tresărind, cu un gest de nervozitate.

— Te-ai speriat, viteazule? E un pocnet mai simpatic, ca acela al tunurilor, hai?

El nu-i auzia.

Privea aiurit într'un ungher, de unde i se desprindeau imagini cunoscute, în legănarea valului de fum.

...Își amintea de dimineața, când au trecut hotarul Galității, pășind pe pământ muscălesc. Căpitanul opri feciorii și ordonă rugăciunea. Ochii tuturor scripiau în lacrimi. „Flăcăi, — spunea căpitanul — de-acum nevestele, copiii și părinții noștri trebuie uitati; nu mai suntem pe pământul patriei... De-acum am pășit în țara dușmanului — să ne facem datoria!” Câteva șrapnele explodară, la distanță enormă, răscolind nisipul câmpiei... S'auziau suierături prin aier, ca niște plesnituri de biciu invizibil... Erau cele dintâi gloanțe dușmane: botezul de sânge se apropia. „După mine, feciori!” — răcni căpitanul, trăgându-și sabia. Și el se năpusti în

fruntea companiei, cu sabia în mână. Un obuz veni șuerând, reteză capul căpitanului și prăvăli câțiva soldați. Trupul decapitat, mai alergă, în mod mașinal, câțiva pași, apoi se prăbuși... Soldații scoaseră un răcnet de fiară și năvăliră cu puștile în mână, cu ochii injectați de sânge...

Ușa hotelului se deschise larg; doamne și domnișoare intrau sgomotoase, să salute pe erou. El se ridică distrat; strânse, cu un zimbet, mâinile gingașe, ce i se întindeau, răspunzând perplex, la saluturile lor.

Sosirea lor îl învioră puțin.

Asculta muzica dulce a graului lor — ca aceea a unui cârd de păsărele gureșe — și, revenindu-și în ori, începu să le povestească, din ce în ce mai limpede, crâmpie din suferințele și isprăvile lui din război.

Simția, cum atâția ochi frumoși erau ațintiți asupra-i — și sub puterea lor ipnotică, vorbele îi curgeau tot mai clare, încurajat și de lacrimile ce începuseră a curge, tot mai des, în preajma lui.

Vezi — își zise el în gând — e cea mai frumoasă răsplată, ce o poate aștepta un viteaz: să vadă, cum ochii femeilor frumoase, se aprind și lacrimăază, la amintirea suferințelor, ce el a îndurat. Și un vers stingher din Lermontov îi șoptea la ureche:

Femei frumoase se gândeau la mine.

Reîntors în camera lui de burlac, nu îndrăsnii să-și desfacă patul, ci se întinse iarăși pe otoman, acoperindu-se cu mantaua, cum era obișnuit în tranșee.

Se ridică, pe câteva clipe, și își făcu rugăciunea, pe care o rostia, mai nainte-vreme, mașinalicește.

Și cum sta ingenunchiat, cu mâinile încrucișate pe piept, își aminti de zdroaba lui zădarnică, de a răsbate prin lume. Toate opintirile lui de până acum i se păreau așa de neînsemnate; toată viața de până acum i se părea un vis.

Ce erau toate aceste nizuinți ale lui, în comparație cu mormanele de stărvuri omenești peste cari călcaseră, greoaiele roate ale tunurilor? Ce era viața și vanitatea omului, când el vedea, cum se risipeau, în o singură clipă, mii și mii de vieți, acolo... pe câmpul de glorie și de suferință!

Cât de ticălos trebuie să fie alcătuită societatea omenească, când ea asvârle la suprafață astfel de orori și după ciselări de veacuri!

Vieța omenească e o minciună și un desfrâu — își zise de el, cu dispreț.

Religia și civilizația n'au pătruns pe deplin în inima omului, ci i-au dat numai un lustru, cum spune la Evanghelie: morminte spoite, cari pe dinafară sunt frumoase, iar în lăuntru sunt numai oase și putregai...

norme de traverse de fier, cum și prin foarte solide legături de sârmă, cari fac din această barieră o formidabilă redută. După calculele amiralității otomane, desfundarea acestei intrări, după încheierea păcii, ar cere o muncă foarte anevoioasă și neîntreruptă de peste șase luni. Flota aliaților va săvârși cu încă mai multă dificultate această operațiune, sub focul bateriilor de pe coaste. Tocmai pentru că la Sofia se cunoaște foarte bine și foarte precis lungimea timpului cerut de fortarea Dardanelor, guvernul bulgar poate declara în toată liniștea că va continua să rămână neutru.

Olanda și Dardanelele.

Berlin. — Se telegrafiază din Haga că ziarul „Nieuwe Courant” a publicat un articol scris de generalul Schneider fost ministru de războiu al Țărilor-de-jos, care zice:

— Care poate fi ținta bombardărei Dardanelor? Doresc Anglo-Francezii să pună Rusia în stăpânirea Constantinopolului sau doresc numai să se arate îndatoritori față de Rusia, deschizându-i o ieșire spre Marea Mediterană; această lărgire a războiului va pricinui conflicte grave spre finele războiului deoarece cucerirea Constantinopolului ar provoca o chestie arzătoare a cărei soluție ar fi posibilă numai cu mari dificultăți, poate chiar de neînving, ceea ce nu ar ajuta la restabilirea păcii.

Franța recrutează și clasa 1917.

Paris. — „Le Temps” spune că ministrul de războiu a supus camerei două proiecte de legi pentru convocarea clasei 1916 și operația de recrutare a clasei 1917. Primul proiect este motivat prin faptul, că clasa 1915 va fi în cursul instruiții spre a fi trimisă pe front. Ministrul cer autorizarea de a putea convoca clasa 1916 prin decret.

Al doilea proiect autoriză pe ministru să convoace clasa 1917 dacă clasa 1916 instruită va fi trimisă pe front. Oamenii claselor 1913, 1914 și 1915 recunoscuți ca incapabili între datele de 18 August și 31 Decembrie 1914 vor trebui supuși unui nou examen medical deodată cu clasa 1917.

Viitorul Constantinopolului.

Roma. — După „Gazzetta del Popolo” între Rusia și aliatele ei n'ar exista nici o înțelegere asupra viitorului regim al Constantinopolului.

Lupta în Caucaz. — Comunicat oficial rus.

Petrograd. — În regiunea Transciorocului, trupele noastre s'au consolidat la strâmtoarea Dzansul și înaintază cu vigoare spre Khoponind pe Turci. Ofensivele parțiale ale Turcilor au fost respinse cu succes de trupele noastre.

Putregaiul a ieșit acum la suprafață...

Trebuie să curgă valuri mari de sânge și omenirea să se spele în sângele ei, ca să se curețească și să se renască...

Atunci... numai atunci se vor pătrunde pe deplin, de sentimentul credinței, al dragostei și al milei. Vor începe o nouă viață, cu mai puțină lăcomie, cu patimile stăpânite, și nu vor mai fi călăi sângeroși și sclavi târâți la eșafod.

Va fi o viață nouă... mai senină, mai dreaptă, mai omenească!

Își aduse aminte, că avea să se înapoieze în curând pe câmpul de luptă, de unde cine știe dacă mai era să mai revină...

Și nu simți nici o părere de rău. Vieța, așa cum o vedea acum, nu mai avea pentru el atracția de odă.

Gustase din paharul vrăjit al suferinței — și sufletul lui trecuse printr-o adâncă prefacere.

El adormi într'un târziu, cu gândul la moarte... la noua viață, ce avea să înșchimbe fața acestei lumi păcătoase, ce se prăbușește...

Englezii au ocupat insulele grecești.

Sofia. — „Mir” anunță, că Englezii au ocupat insulele gercești Imbros, Tenedos, Lemnos, Samotrake și prin aceasta s'au resbunat împotriva Greciei, care cum se știe s'a declarat neutrală.

Interesele Rusiei la Dardanele.

Petrograd. — Ambasadorul francez la Petersburg a câștigat impresia, cu prilejul audienței sale la țară, că Rusia ar dori, ca aliații ei să ia în viitor în considerare în măsură mai mare aspirațiile naționale rusești. Rusia oficială n'a contrazis ideea fundamentale engleze, ca Dardanelele să fie internaționalizate, pentru că n'a voit să-i facă o bucurie dușmanului prin evidențierea divergențelor anglo-rusești.

Dispoziției poporului rusec a dat expresiune fidelă articolele desaprobatoare ale principelui Trubetzky.

Încercări rusești de a trece Prutul.

București. — „Universul” anunță din Marmora că Rușii au încercat de două ori să treacă cu bărcile peste Prut, dar artileria austro-ungară i-a silit totdeauna să se retragă.

Scopul luptelor din Carpați.

Zürich. — „Neue Züricher Zeitung” scrie că în Carpați centrul luptelor s'a mutat dinspre vest spre est. La depresiunea de la Ducla ambii beligeranți își mențin pozițiile, fără ca să desfășure o activitate mai mare. Cu atât mai violentă e lupta în apropiere de trecătorile Lupkow și Ujoc. Trupele austro-ungare și germane ce luptă acolo, doresc să cucerească drumurile ce duc în văile Sanului și Nistrului. Ruși iarăși caută să împiedece aceasta cu toate forțele ce le stau numai la dispoziție.

Intențiunea beligeranților e evidentă. Dacă trupele aliate austro-ungare-germane ar câștiga teren între San și Nistru și spre nord în văile acestor râuri, nu ar elibera numai Przemyslul, ci ar sparge și frontul de sud al Rușilor și în consecință Rușii ar trebui să se retragă și de la Dunaiet și Biala, în general din întreaga Galizia occidentală. Deocamdată însă operațiunile în Carpați au fost stânjenite de vremea nefavorabilă. Luptele de acolo nu pot fi considerate ca rezultatul unor operațiuni încheiate, ci sunt mai mult lupte locale și pline de pierderi, cum se dau și pe câmpul de războiu din apus.

În luptele aceste rolul principal îl are infanteria, deoarece pe drumurile înzăpezite și neregulate artileria nu poate urmări trupele de infanterie în tot locul.

Rusia a comandat tunuri în Japonia.

Berlin. — Din Basel se telegrafiază: „Daily News” anunță după o știre din Tokio, că Rusia a primit pe la sfârșitul lui Februarie 9 baterii de câmp din Japonia. Deodată cu tunurile au sosit și servanți japonezi. Se vestește că Rusia ar fi făcut noi comande în Japonia.

Conflictul chino-japonez.

Rotterdam. — „Daily Telegraph” e informat din Peking că China nu va împlini pretențiunile japoneze cari îi stîrbesc suveranitatea. China se străduiește să lungească tratativele până la încheierea păcii, fiind convinsă că Anglia nu va admite stîrbirea suveranității și teritorului Chinei.

Luptă lângă Yser.

Haga. — „Nieuwe Rotterdamsche Courant” primește din Sluis: Pe Yser operațiunile continuă. Începând de Sâmbătă tunurile bubuie neîntrerupt. Centrul luptelor pare a fi spre nord-vest de la Dixmuinden, unde Germanii trimit trupe numeroase.

Misiunea lui Nenadovici.

Roma. — „Giornale d'Italia” anunță: Fostul ministru plenipotențiar al Bulgariei la Constantinopol, Nenadovici, a fost trimis de guvernul său la Roma în misiune specială.

Rusia trimite noul transporturi de muniție în Serbia.

Galați. — Alaltăieri dimineața pe la orele 4 a trecut din nou o flotă rusească bine armată prin portul din Galați spre Serbia. Vapoarele cari transportau alimente și muniție, trăgeau după ele și 8 șlepuri încărcate. Vapoarele au fost încărcate în Reni, portul rusec în Dunăre și vor debarca la Prahova (Serbia). Numele vapoarelor rusești sunt: Patriotis, Serbia, Bersarabec, Sv. Sergis, contele Ignatieff și Romania.

Concentrări de trupe engleze în Flandria.

Amsterdam. — Corespondentul ziarului „Handelsblad” anunță, că în Flandria au sosit numeroase forțe englezești. Dunele de la Lombartzyde au fost prefăcute într-o vastă tabără întărită și au întărit și marginele ținutului inundat. Mai cu seamă Ramscapele a devenit un puternic punct de razim.

Oșieri englezi în Alsacia.

Zürich. — În Alsacia au fost văzuți ieri ofițeri englezi. Se crede că și aci ar fi sosit trupe engleze.

Cuvântarea I. P. S. episcopului Nifon,

rostită la slăvirea drapelului „Legiunii cercetașilor Cuza-Vodă” din Galați (în 24 Ianuarie v.)

Alteță regală, domnilor și iubiți cercetași,

Cu creștinească dragoste și românească bucurie am sfințit în această zi mare, a României, drapelul *legiunii cercetașilor Cuza-Vodă din Galați*. Cel mai frumos ideal pentru țara românească ar fi ca toți bărbații cari alcătuiesc națiunea, să fie ori să fi fost cercetași, pătrunși de principiile religiunii creștine. O astfel de națiune ar fi fala neamului românesc și forța ei morală, cea mai puternică.

Marea familie a cercetașilor întemeindu-se pe două mari virtuți creștine și anume pe *credința în Dumnezeu și iubirea de patrie, neam și țară*, este temelia cea mai puternică, a edificii noastre naționale; căci *credința* este puterea morală a omului, și tot printr'însa ne ridicăm la nemurirea sufletului și respectul memoriei celor morți; iar *dragostea* este scânteia dumnezeiască, care încălzește inima omului și o face capabilă de sentimente nobile și frumoase.

Dea Domnul, ca aceste virtuți să pătrundă cât mai adânc în sufletele noastre: iar pentru fericirea și mărirea patriei, țelul asociației cercetașilor români să fie atins. Și cu siguranță, că va fi atins, dacă fiecare din noi ne vom sili să-l urmărim.

Iubiți cercetași,

Drapelul ce v'am sfințit azi, în ziua aniversării Unirii principatelor, să fie pentru voi simbolul, în jurul căruia grupându-vă cu credință în Dumnezeu și iubire de patrie, să corespundeți așteptărilor ce țara și augustul vostru conducător își pun în voi.

Ca părinte sufletesc al vostru vă povățuiesc, ca în orice împrejurare veți fi să vă feriți de: *minciună, invidie, răutate și ură* contra aproapelui, ori de ce neam sau religie ar fi el; și să fiți: *buni, miloși, ascultători și supuși*. Să fiți curați cu trupul, după cum sunteți nevinovați cu sufletul, ca astfel să serviți de pildă celor dimprejurul vostru.

Cu acest prilej, adresându-mă și dlor instructori ai cercetașilor, îi rog: să depună toată munca de care sunt capabili, și toată iubirea de țară de care sunt călăuziți, pentru propășirea legiunii cercetașilor. Gândiți-vă, că ei, vor purta mâne steagul și destinele României! Oțeliți-le dar și mințile și inimile, pentru ca, atunci când vor fi chemați să transmită generațiunii viitoare, acest depozit sfânt, să fie mândri, de munca ce vor fi depus pe altarul patriei, spre fericirea ei, iar vouă să vă fie recunoscători, căci, precum în mintea și inima noastră, trăiesc și azi sufletele și memoria înaintașilor, cari s'au jertfit pentru țară și neam, tot așa să se înrădăcineze și speranțele și dragostea noastră, în fiili noștri sufletești și trupesti!

Alteță Regală,

Cu nimic mai folositor pentru țară, nu puteați inaugura noua sarcină de moștenitor al tronului României,

decât cu această frumoasă și nobilă instituție a cerșetărilor! Voi, făurind cu ajutorul acestei instituții, caracterelor oțelite ale acestui tineret, de care țara are neapărată nevoie, puneți în serviciul țării, pe viitorii ostași de mâne, cari pentru munca ce desfășurați astăzi, vă vor arăta, respectul, iubirea și recunoștința, în valuri bine meritate!

De aceea, eu sfătuiesc și îndemn pe toți, să vă secundeze cu credință și devotament în această măreață și patriotică întreprindere!

Trăiască asociația cercetașilor Români!

Trăiască comandantul și inspectorul general al cerșetărilor A. S. R. principele Carol al României!

INFORMAȚIUNI.

Arad, 20 Martie n. 1915.

Pentru cel dus...

Din sîiere-albastre 'n cetinel
Coboară noaptea blînd
Și par'că satu'ntreg acum
E un mormînt.

Cu gândul dus prin depărtări
Într'un micuț bordel
O mamă-și culcă alîntînd
Doi băiețel.

Și își ridică ochii plînsi
Spre înfinit în sus
Și 'ngănă-o rugăciune cald
Pentru cel dus:

— „Stăpâne, Tatăl tuturor
Priveste-orfanii mei;
Vel fi știînd, că făr' de el
E val de el.

Nu are cine îl hrăni
De vor fi flămînzînd
Și eu mai bine mor, decât
Să-i văd cersînd.

Cu mîna Ta puternică
Păzește-l în război
Ca să se 'ntoarcă sănătos
Iar între noi.

Să-l văd venînd dela cosît
Voios ca pîn' acum
Și eu cu copilașii mei
Să-l ies în drum”. —

În patul cald băieții mici
De mult au adormit,
Iar ea cu gându' 'ndepărtări
A 'nmărmurit.

S. CERNESCU-PRIBEAG.

Cinematograf.

D. Neugeboren și Napoleon cel Mare.

D. Neugeboren, cameleonul politic neîntrecut care se schimbă la față și culoare fără scrupul și pudoare ca cel mai din urmă schreib-moritz..., acum netam-nisam se scurge într'un articol, ce inundează patru coloane întregi în „Pester Lloyd”, nrul 77 dela 18 c., într'o apoteoză asupra lui — Napoleon I-ul, ridicându-l în al șaptelea cer și iertându-i toate păcatele săvârșite contra Germaniei, și condamnînd „purtarea micilor principii germani cu prilejul războaielor lui Napoleon I.

Acelaș domn Neugeboren, care la începutul războiului stigmatiza-se poporul francez de astăzi, — care nu este altul decât acelaș „mare” și „genial”, „neam ales între cele mai alese popoare” și „întăiul între popoarele culte ale Europei”, — îl infierase de decadent și Franța o osîndise la rangul Spaniei, acelaș predicator fără nici o autorizare a tribunalului istoriei, acum se lăfăie în admirația celui mai „mare geniu” și „titan al puterii”, al cărui moștenitor este Franța de azi.

Iarăș te strici, neică Neugeboren. Cu Wilhelm abia te-ai dîres cu articolul din „S. D. T.”: „Unser liebes Ostpreuser”. Aibi grije ce faci, că la urmă cu Napoleon, care e mort mai poți face glume, dar cu Wilhelm ai gătat-o, căci acesta este din „Deutsche Bürgerpartei”...

Câți soldați au dat Românii din Ungaria și Ardeal în acest război? Dela un prieten al ziarului nostru primim următoarele rînduri:

On. dle redactor!

„Din listele soldaților, publicate în „Românul”, din comunele în cari s'a comunicat și numărul total al locuitorilor s'a putut constata, că procentul Românilor chemați la armă se urcă la 13 procente din populațiunea întreagă, iar dacă luăm și pe cei chemați în timpul din urmă, procentul se urcă la 15.

Dacă luăm numărul Românilor din Ungaria, număr de 3 milioane, rezultă o armată de 450 mii Români, dar numărul Românilor trecînd de fapt mult peste 3 milioane, numărul ostașilor noștri se urcă la jumătate milion.

În această proporție numărul celor chemați la armă în întreagă monarhia de 50 milioane locuitori ar trebui să fie de 7½ milioane.

De fapt vor fi mult mai puțini, deoarece nu toate populațiunile contribuiesc cu atâtea procente ca Românii.

Așa, de exemplu, Sașii își evaluează numărul soldaților lor la 20 mii, va să zică mai puțin de 10 procente din cei 220 mii de Sași.

Într'o comună românească (publicată în „Românul”) din 100 străini sunt soldați 10 procente, cîtă vreme dintre Români 15 procente, în aceeaș comună.

Iată deci, că jertfa noastră e relativ mai mare decât a altora

Pentru Nr.-ul nostru de Paști pe seama răniților români am mai primit dela Vasile Chibuletean, Sângeorzul-român 2 cor., dela Iustin Popa, Târnova 3 cor. Total 5 cor.

Vitejia Românilor. Ni se scrie din Serajevo: Ziarul german „Bosnische Post” din Serajevo în Nr.-ul său din 7 Februarie a. c. scrie sub titlul „Ofițerii noștri”:

„În 7 Noemvrie 1914 a luptat un batalion din regimentul Nr. 63 sub comanda dlui căpitan Ott să acopere mișcarea brigădei. Rușii au înălțat însă cu o putere mare și cu trei secțiuni de mitraliere asupra acestui batalion. Batalionul ajunsese deci într'o stare foarte critică, căci avea numai o secțiune de mitraliere sub comanda dlui locotenent Rimbaș. Acest batalion a cucerit totuș înălțimile și a respins pe Ruși. Cinci ore dela 1 pînă la 6 ore după amiază a ținut această luptă desperată în care a învins regimentul nostru Nr. 63 și în care s'a distins din nou dl locotenent Rimbaș”.

Acelaș ziar scrie următoarele în Nr.-ul său din 9 Februarie a. c., sub titlul: „Din luptele batalionului de vînători de câmp Nr. 23”:

„După a doua cucerire a orașului Șabaț (în Serbia), au înaintat trupele noastre în Noemvrie 1914 să cucerească înălțimile foarte întărite dela Mișar, care se află la sud de orașul Șabaț. Poziția aceasta, foarte întărită dela natură, Sârbii au mai întărit-o într'un mod tehnic, care dovedește, că Sârbii sunt foarte buni specialiști în astfel de lucrări.

Batalionul de vînători de câmp Nr. 23, a cărui feciori se compun în majoritate din Români și puțini Maghiari și Germani, se recrutează din Ardeal. Acest batalion a înaintat pe lîngă râul Sava pe partea dreaptă și în curmeziș pe frontul întreg compunînd aripa stîngă (de ost) a frontului întreg. Artileria inamică însă a susținut fără întrerupere un foc foarte viu de granate și șrapnele.

Batalionul numit a început înaintarea în 3 Noemvrie 1914 la 2 ore și 30 minute după amiază și deși obuzele inimice cădeau ca grindina, a alungat pînă seara infanteria sârbească din două poziții, cari erau întărite una după alta. Înzădar au mai încercat Sârbii să alunge batalionul acesta din pozițiile cucerite, căci Românii s'au așezat bine acolo.

În luptele din zilele următoare, în 4 pînă în 8 Noemvrie 1914, a reușit apoi acest batalion sub comanda dlui căpitan Todt și prin ajutorul monitoarelor să prindă aripa dreaptă sârbească care se întindea pînă la malul Savei. Doi ofițeri și 156 soldați Sârbi au fost prinși. Luptele acestui batalion au pregătît într'un mod strălucitor, atacul nostru contra Sârbilor, care a urmat”. Spic.

Soarta soților Boncescu. Referitor la arestarea și eliberarea soților Boncescu confratele „Steagul” din București are următoarele amănunte din Iași:

Controlînd știrea din Ungheni, relativ la arestarea la Ungheni—Ruși de autoritățile rusești a cunoscutului om de afaceri din Iași, d. I. Boncescu, împreună cu soția lui, sub învinuirea de spionaj, nu s'a comunicat dela autoritățile în drept cumcă în adevăr, autoritățile românești au înștiințat telefonic prefectura de poliție locală că d. Boncescu, care se afla de cîtva timp în Rusia, voind a se reîntoarce împreună cu soția lui în localitate, la Ungheni—Ruși, ambilor soți li s'a făcut de autoritățile rusești din acest punct de graniță, o minuțioasă perchiziție corporală.

Cu ocazia acestei perchiziții, s'a găsit cusută în căptușala hainei, ce aparținea dnei Boncescu, o scrisoare în limba poloneză, din al cărei conținut reese că numiții ar fi făcut în Rusia spionaj...

Imediat au fost arestați și duși sub escortă la Kișineu.

Unele ziare colportaseră știrea despre decapitarea dnei Boncescu, dar această știre nu s'a confirmat.

Acum a sosit știrea din Ungheni, că autoritățile rusești au pus în libertate pe soții Boncescu.

Controlînd știrea ni s'a comunicat de către prefectură, că în adevăr soții Boncescu au fost puși în libertate. După cît aflu eliberarea soților Boncescu s'a făcut datorită intervenției ministrului român la Petrograd.

Apel către publicul românesc. Lipsa de mijloace face de multeori să se abandoneze idealuri și studii promițătoare. E foarte tristă apariția aceasta la noi Români, însă ar fi și mai dureros, silit fiind a da înapoi atunci, când numai un pas mai trebuie ca să treci dincolo, unde te simți destinat să ajungi în butul tuturor piedecilor. Eu, lipsit de ajutorul părintesc și străin, mi-am făcut studiile numai din propriile mele puteri, dar azi, când și împrejurările s'au întors împotriva mea, mi-e cu neputință, de-a răsi. Am gata lucrarea de specialitate menită să fie și teză de doctorat „Dialectul român sălăjan”, care poate să servească și ca lectură de plăcere publicului nostru românesc.

Apelez deci pe această cale la sentimentul de sacrificiu al celui public românesc, care știe deosebi două noțiuni: de-a face și de-a putea, îndemnînd și pe alții a subscrie exemplare (3 cor.) din această lucrare, ca să poată astfel ajunge cît de curînd sub tipar.

Mulțumind înaintea din adîncul inimii mele tuturor sprijinitorilor pentru ajutorul, care-l invoc, rămîn cu toată stima: Budapesta, 10 Martie n. 1915. V. Caba, abs. de teol., cand. prof. Adresa: V. Nagykorona-u. 3. I. 2.

Un veteran. Complectăm amănuntele ce le-am relatat în săptămîna trecută cu privire la gestul veteranului D. Farcaș din Iași (România) care după cerere a fost trecut în carnetul de mobilizare și repartizat la cartierul general al flotei.

Di D. Farcaș, pătruns de adevăratele sentimente patriotice, a fost acela care a subscris 10 lei din salariul său lunar, pe timp de un an, — făcînd un total de 120 lei — pentru flota națională. Deasemenea a colectat suma de 238 lei pentru flota națională, pentru care a primit mulțămiri din partea dlui comandor Ciuchi.

Cităm din această adresă următorul pasaj: „Sacrificiul ce d-voastră v'ați impus a format un entuziasm patriotic fără egal printre echipagele bastimentelor și ne-a dovedit că ați rămas după cum ați fost, demn urmaș al bravilor Moldoveni de ai lui Ștefan cel Mare, și după nume și după fapte”.

Comandorul C. Ciuchi trimițînd dlui D. Farcaș un exemplar din scrierea d-sale „Istoria Marinei Române” a scris următoarea închinare:

„Veteranului sergent-major Dim. Farcaș din marină, unul din bravii luptători dela 6—7 Noemvrie 1877 din bateria de mortiere din sus de Ca-

naco „Perseveranța” care a scufundat monito-
rul turc „Podgoritză”, remorcherul „Socrate”
și două șlepură, luptă condusă de locotenent-
comandor N. D. Maican, comandantul bateriilor
de coastă, având ca ofițeri pe locotenent Perti-
cari, sublocotenenti Mardare și Mănescu.

Amintiri de glorie bravului marinar și mare-
lui patriot D. Farcaș, din partea autorului.
ss) Căpitan comandor C. Ciuchi.

Veteranul D. Farcaș este decorat cu „Vir-
tutea Militară” de război, „Crucea de aur”,
„Serviciul Credincios”, „Avântul țării”, „Jubi-
larea” ș. a. („Mișc.”)

Cablu direct între Londra și Petrograd.
Correspondentul ziarului „Morgenbladet” anunță
din Kirkenes: Englezii au așezat în vremea din
urmă un cablu care duce dela țărmul nordic al
Scoției încunjurând țărmul Norvegiei de Nord
până la Alexandrovsk pe țărmul Murman. Acea-
stă știre o confirmă și căpitanii vapoarelor nor-
vegice cari au întâlnit în drumul lor vapoarele
engleze, cari așezau cablul. În Alexandrovsk
lucra în acest scop de câteva săptămâni 50 de
ingineri englezi. Afirmativ așezarea cablului va
fi terminată căci din 1 Februarie telegrame tri-
mise din Londra în Rusia nu mai sosesc la sta-
țiunea intermediatoare Vadsö în Norvegia de
nord. Din Alexandrovsk cablul va fi condus pâ-
nă la Petrograd.

LA LIBRĂRIA „CONCORDIA” Arad, str.
Deák Ferenc nr. 20 se află de vânzare:

„Calendarul Minervei” cu un conținut bo-
gat și variat (fotografii dela înmormântarea
regelui Carol, apoi vizita familiei regale din
Rusia, reproduceri după tablouri etc. etc.) Pre-
țul unui exemplar cor. 1.25 + 45 fil. porto re-
comandat.

„Calendarul Poporului” Sibiu. Se poate fo-
losi și ca calendar de buzunar, având mărimea
de 15×11 cm. Prețul 40 fil. + 10 fil. porto.

Ultima oră.

I-AM INFRÂNT DIN NOU PE RUȘI LA CERNĂUȚI.

Cernăuți. — Noaptea de azi a fost iarăș fur-
tunoasă. Rușii au poșnit atacul din Sadagora
și Mahala, dar focul tunurilor și mitralierelor
noastre i-a alungat curând îndărapt. Ziua au
avut loc numai lupte neimportante.

NOUI VICTORII IN GALIȚIA ORIENTALĂ.

Budapesta. — Din Mamornița se anunță:
Rușii au atacat la Komarnik pozițiile noastre
apărate. Colonelul Hüber în persoană a con-
dus contraatacul, care a reușit strălucit.

Au fost nimicite 2 reg. de infanterie. Au ră-
mas pe câmpul de luptă 2000 de Ruși morți și
răniți. Am făcut prizonieri peste 600 soldați în-
tre cari 21 ofițeri. Am capturat enormă muniție,
3 mitraliere, 1500 puști.

TRUPELE FRANCEZE IN DRUM SPRE DARDANELE.

Genf. — Trupele franceze destinate pentru
Asia mică au plecat din Marseilles. Imediat ce
vor sosi la locul de destinație vor încerca să
debarce la țărm.

ESUAREA ATACURILOR RUSEȘTI LA NADWORNA.

Budapesta. — Rușii au atacat ieri spre nord
dela Nadworna cu multă vehemență, dar ata-
curile s-au prăbușit. La Cernăuți și în Carpați
e în general liniște.

Mulțumită publică.

Pe aceasta cale vin a mulțumi tuturor acelor
mulți, cari din incidentul morții mult iubitului meu
frate Dr. Vasile Moldovan profesor de teologie
în Oherla, au trimis îndureratei noastre familii es.
presiuina condoleanței lor sincere.
Beclea n. 16 Martie 1915.

Mo 2386—1

Dr. Ioan Moldovan
advocat.

Kenjiro Tokutomi.

Până la moarte..

Roman japonez.

Tradus în românește de P. Robescu.

(Urmare.)

(10)

Generalul îl asculta surizând.

— Atunci o să fii sub ordinele lui Takeo-San...

— De ce? Takeo-San este numai locotenent,
și eu vreau să fiu general.— În marină se zice amiral... sau poate nu
mai vrei să fii amiral?— Tată, tu ești general... dar general este
mai mult ca un locotenent de marină?— Sau locotenent de marină, sau general,
cine învață mai mult, acela va fi mai mare.— Ascultă, tăticele, zise fetița suindu-se pe
genunchii lui; profesoara ne-a spus o poveste așa
de frumoasă... povestea cu iepurile și cu broasca
testoasă. Nici să ți-o spui și ție? Ascultă: a fost
odată un iepure și o broască testoasă care... Ah!
uite pe mama!

În minutul acela, orologiul bătea două. O fe-
meie cam de patruzeci de ani intră în cameră.
Era subită, cu părul pieptănat ca în Europa cu
cărare la mijloc; cu doi ochi mari, oblici, cari
dădeau feței ei un aier sarcastic; cu fața oa-
chese, pudrată, iar dinții săi, pe cari îi arăta bu-
curos, erau albi și regulați. Dânsa era îmbrăcată
cu o prea frumoasă rochie de crep, strânsă la
mijloc cu o cingătoare de mătase, iar în dege-
tele sale, străluceau multe pietre prețioase.

— Iar stați de gâtul tatălui vostru!

— Li întrebam cum merg cu lecțiile.

— Copii, acum duceți-vă în curte, tata tre-
buie să-și facă lecția de englezește. După aceea,
vom merge la plimbare.

— Ah, ce bine îmi pare! — zise fetița bătând
din palme.

— Ura! — strigă marinarul.

Și luându-se de mână, copiii eșiră, sărind.
Se mai auzi marinarul strigând ura, pe urmă
glasul fetiței zicând „astămpără-te, Ki-can”; pe
urmă nu se mai auzi nimic.

— Poti să zici ori ce vei vrea, dar tu ești prea
indulgent cu copiii.

Generalul răspunse surizând:

— Nu cred... Copiii trebuie să simtă că-i
iubim.

— Știi cum zice poporul? Tata dacă este se-
ver, mama să fie blândă. Dacă tu îi înveți rău,
atunci proverbul trebuie zis pe dos, și va trebui
să-i ții de rău numai eu, și atunci or să înceapă
să nu mă mai iubească...

— Lasă, lasă... nu mă mai certa, fii și tu
mai bună... Și acum, domnule profesor, luați loc,
vă rog.

Generalul luă din bibliotecă o carte de cetire
englezească și începu să citească cu accentul
dialectului din Satsuma o provincie dela sudul
Japoniei, în care se născuse.

Nevasta să asculta cu atenție, și din când
în când îl îndrepta.

Zilnic, generalul făcea lecție de englezește.
Gradul de general și-l câștigase în războiul de
independență din 1868, și nu avusese vreme să
se ocupe de limbile străine, dar după ce trecuse
în rezervă, începuse să învețe englezește, cu
ajutorul nevestei sale care, descendentă din no-
bila familie Choschu, trăise mulți ani în Anglia
și învățase așa de bine limba, cum puține per-
soane din Japonia o știau. Obiceiurile și ideile
occidentale influențaseră așa de mult spiritul
nevastei sale, încât dânsa ducea toată gospodă-
ria după felul din străinătate. Însă nu în toate
ocaziile se potrivea spiritul englez cu obiceiurile
japoneze, și deseori servitoarele se trudeau să
nu rădă de poruncile stăpânei, iar copiii o supă-
rau des cu nebuliile lor gălăgioase. Din pricina
acestor nepotriviri, și pe de altă parte din cauza
orientalei indiferențe ce generalul arăta în acea-
stă privință, caracterul doamnei Schiga se cam
înăsprise.

Generalul ajunsese la sfârșitul paginei, când
ușa se deschise și intră o fată foarte drăgălase,
de vre-o cincisprezece ani, cu părul despletit
și prins cu o panglică roșie. Fata, văzând pe
tatăl său ca pe un școlar, cetind pe o carte așa

de mică, ce ținea în mâinile lui așa de mari, nu
se putu ține să nu surâză.

— Mamă, a venit Tanti-Kato. Este în salon.

Dânsa, așteptând un semn al generalului,
nu se mișcă; încruntă doar din sprâncene.

Generalul se sculă în sus, și apropiind un
scaun de fotoliul său, zise:

— Roag-o să poftescă aici.

— Bună ziua. Și o doamnă cu o înfățișare
plăcută, intră surâzând.

Părea o femeie de patruzeci și cinci de ani,
cu ochelari, și semăna cu Nami-san, fiind sora
celeii dintâi neveste a generalului Kataoka. Dâ-
nsa era soția vicontelui Kato, senator, și băr-
batul său, ajutat de dânsa, făcuse căsătoria din-
tre Nami și Takeo.

Generalul o pofti să șadă, surâzând:

— Nu te-am văzut de multă vreme... Băr-
batul tău este tot așa de ocupat?

— Tot ocupat. Este cel mai îndârjit grădi-
nar și toată ziua stă cu foarfecile în mână, în
grădină. Să vezi ce mândru este de rodii lui,
cari au și înflorit!... Dar trandafirii!... Sunt plini
de flori. Când o să veniți să-i vedeți? Bărbatul
meu m'a însărcinat să vă invit.

Și întorcându-se către doamna Katooka:

— Vă rog să aduceți și pe Ki-chan și Mi-
chan.

Soția generalului nu prea iubea pe doamna
Kato: deosebirea de caracter și de cultură, le
depărta una de alta. Pe de altă parte, faptul că
aceasta era sora celeii dintâi neveste a gene-
ralului, marea răceală, prin suvenirul ce-l de-
ștepta mereu și prin faptul că dânsa fiind foarte
autoritară, i se părea că fosta cumnată, repre-
zenta pentru generalul nu numai amintirea
moartei, dar și dragostea ce avea pentru Nami
și pentru bătrâna Iku, i se părea că redeșteaptă
amintirile trecutului și că ar putea să slăbească
supremația sa în casă. Însă, de când Nami și Iku
părăsiseră casa, pericolul trecutului se micșo-
rase, totuși, ori de câte ori venea doamna
Kato, vicontesa simțea cum se deșteaptă anti-
patia în sufletul său, ca și cum soția cea dintâi
s'ar fi prezentat să-și reia autoritatea sa de
stăpână, reîntronând obiceiurile cele vechi,
schimbate acum.

(Va urma)

Redactor responsabil: Constantin Savu.

„Vulturul”

Institut de credit și economii, societate pe acții
Diciosânmărtin.

Concurs.

Direcțiunea institutului de credit și economii
„Vulturul” societate pe acții în Diciosânmărtin
(Dicsőszentmárton), publică prin aceasta con-
curs, pentru ocuparea postului de contabil, dotat
cu salar anual de 1800 cor și 300 cor. relut de
quartir.

Dela reflectanți se recere ca să documen-
teze că au absolvat o școală comercială supe-
rioară cu examen de maturitate, că au praxa
recerută și că sunt pe deplin sănătoși. Se recere
cunoștința limbei maghiare și eventual germane.

Cereriile provăzute cu atestatele în original
sau copie legalizată sunt a se înainta până la
30 April st. n. 1915 la subsemnata direcțiune.

Diciosânmărtin, la 12 Martie 1915.

Vu 2385—1

Direcțiunea.

Se caută

UN PRACTICANT SAU PRACTICANTĂ

de farmacie. Condiții favorabile.

Doritorii de a ocupa acest post tre-
buie să aibă testimoniu de maturi-
tate și domnii să fie scutiți de ser-
viciul militar. Pentru lămuriri mai
detaillate a se adresa dlui COR-
NEL DEMETER, apotecar în
Szászváros.

(De 2388—3)

(Ra 2376)

„Cassa de păstrare (reuniune) în Săliște.”

CONVOCARE.

P. T. Membrii „Cassei de păstrare (reuniune) în Săliște”, sunt invitați la

a XXXI-a adunare generală ordinară,

conform §. 15 din statutele reuniunii, pe Joi în 26 Martie v. 8 Aprilie n. a. c. la 2 ore p. m. în sala festivă a școalei gr. or. române din Săliște pe lângă următorul

PROGRAM:

1. Deschiderea și constituirea adunării generale.
2. Raportul direcțiunii.
3. Raportul consiliului de inspecțiune.
4. Staverirea bilanțului pro 1914, distribuirea profitului și votarea absoluturului.

Domnii membrii cu vot decisiv, — adică aceia cari sunt trecuți cu cel puțin 3 luni înainte de adunare în registrul membrilor, — sunt, în sensul dispozițiilor § 10 din statute, rugați a-și depune părțile de fondare și documentele de plenipotență la cassa institutului cel mult până în 6 Aprilie st. n., iar la institutele cari sunt membre la „Solidaritatea” până în 5 Aprilie st. n. 1915.

Săliște, în 16 Martie 1915.

DIRECȚIUNEA.

ACTIVE		Contul Bilanț		PASIVE	
Cassa în numărar	44462.65			Capital societar	250000. —
Bon în Giro-Conto la Banca austro-ung.	58823.38	103286.03		Din emisiunea a treia	159200. —
Cambii	889273.64			Fondul de rezervă	193800.01
Cambii cu acoperire hipotecară	288738. —	1178011.64		Fondul de binefaceri	60098.05
Imprumuturi hipotecare	—	921688.96		Fondul unui spital public în Săliște	74563.36
Conturi curente cu acoperire	—	792662.68		Fondul de penziune	34047.66
Credite personale	—	245937.50		Depozite spre fructificare	—
Efecte publice și diverse acții	—	445855.10		Reescont	—
Casele institutului	—	96000. —		Imprumut pe efecte	—
Imprum. din fondul de binefaceri	—	60098.05		Creditori	—
Depuner. înființ. spital public în Săliște	—	74563.36		Dividende neridicate	—
Depuner. fond de penziune	—	34047.66		Interese anticipate pro 1915	—
Mobilier	4976. —			Profit net	—
Amortizare	576. —	4400. —			
Debitori	—	13501.54			
Int. transit. rest. la impr. hipot.	—	44609.33			
		4014661.85			4014661.85

DEBIT		Contul Profit și Perderi		CREDIT	
Interese:				Interese:	
pentru depozite spre fructificare	129708.14			dela cambii	91581.49
„ reescont	6453.11			„ imprumuturi hipotecare	70124.58
„ părțile de fondare noi	3454.67	141326.82		„ credite de Contcurent	43465.05
„ fondul de pensiiune	1710.90			„ credite personale	12411.06
Spese:				„ efecte	18982.10
Salare și bani de cuartir	28713.88			Chirii	—
Marce de prezență	1624. —	37442.16		Proviziune, profit la monete și alte venite	—
Imprimare, registre, porto, diverse	7104.28				
Contribuțiune:					
directă	7787.85				
10% după interesele depozitelor	12970.80	20758.65			
Amortizare:					
din casele institutului	1000. —	1576. —			
din mobilier	576. —	41777.43			
Profit net	—				
		242881.06			242881.06

La finea anului 1913 au fost 281 membri, în anul 1914 au repășit 7 membri, de nou au intrat 50; la finea anului 1914 au fost 324 membri cu 2500 părți de fondare.

Săliște, în 31 Decemvrie 1914.

DIRECȚIUNEA:

Dr. N. Calefariu m. p., prezid., C. Herția m. p. dir. exec. Dr. N. Comșa m. p. Dr. I. Stroia m. p. D. Roșca m. p. D. Lăpădat m. p.
Petru I. Comșa m. p. N. Hențiu m. p. B. Comșa m. p. I. Bârsan m. p. Ioan Răcuciu m. p.

Subsemnatul Conziliu de inspecțiune am examinat conturile prezente și le-am aflat exacte și în consonanță cu registrele institutului.

Săliște, în 16 Martie 1915.

Ioan Chirca m. p., prez. C. Criștiu m. p. Iosif Lissai m. p., rev. exp. al „Solidarității” Iuliu Crișan m. p. Ilie Hociota m. p.

Tiparul tipografiei „Concordia” societate pe acții în Arad. — Editor responsabil: LAURENTIU LUCA.